

Fremsat den 5. oktober 2022 af transportministeren (Trine Bramsen)

Forslag

til

Lov om ændring af færdselsloven

(Undtagelse til hegningspligt i områder med udsatte dyr og ophævelse af særlige regler om sluttet optog m.v.)

§ 1

I færdselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1710 af 13. august 2021, som ændret ved § 1 i lov nr. 2396 af 14. december 2021, § 22 i lov nr. 2601 af 28. december 2021, § 1 i lov nr. 480 af 26. april 2022 og ved § 3 i lov nr. 897 af 21. juni 2022, foretages følgende ændringer:

1. § 7, stk. 6, ophæves.

2. I § 88, stk. 1, 3. pkt., ændres »jf. dog stk. 3« til: »jf. dog stk. 3-5«.

3. § 88, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Kravet til indhegning efter stk. 1 gælder ikke for vejstrækninger i en naturnationalpark omfattet af en tilladelse efter lov om naturbeskyttelse og vejstrækninger i andre områder, hvis der ikke er adgang for kørsel med motordrevne køretøjer for andre end ejer eller forpagter, herunder kørsel, der foregår på ejerens eller forpagterens foranledning, og personer med gyldigt parkeringskort og institutionskort udstedt i medfør af bekendtgørelse om parkeringskort for personer med handicap og institutionskort.«

4. I § 88 indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»Stk. 4. For vejstrækninger med adgang for kørsel med motordrevne køretøjer for andre personer end de i stk. 3 nævnte gælder kravet til indhegning efter stk. 1 endvidere ikke, hvis vejstrækningen ikke fungerer som en væsentlig færdselsåre.

Stk. 5. Kravet til indhegning efter stk. 1 gælder ikke dyreparker omfattet af bekendtgørelse om zoologiske haver m.v.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 6.

5. I § 88, stk. 4, der bliver stk. 6, indsættes efter »naturnationalparker«: »og andre områder«, »stk. 3« ændres til: »stk. 4« og efter »lov om naturbeskyttelse« indsættes: »og forud for udsættelse af dyr omfattet af stk. 1 i andre områder«.

6. Bilag 1 ophæves.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2023.

Stk. 2. Regler, der er fastsat i henhold til § 88, stk. 4, jf. lovbekendtgørelse nr. 1710 af 13. august 2021, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler fastsat med hjemmel i § 88, stk. 6, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 5.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
  - 2.1. Ophævelse af særlige regler om sluttede optog m.v.
    - 2.1.1. Gældende ret
    - 2.1.2. Transportministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 2.2. Undtagelse til hegningspligt i områder med udsatte dyr
    - 2.2.1. Gældende ret
    - 2.2.2. Transportministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klimamæssige konsekvenser
7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Ifølge den gældende færdselslov skal større dyr, der udsættes, indhegnes, hvis der i områderne er det, der efter færdselsloven defineres som ”vej”. Færdselslovens definition af vej er meget bred og omfatter både offentlige og private veje og stier. Det er derfor ikke muligt at lade større dyr gå frit rundt i sammenhængende områder, hvor der samtidig via veje og stier er adgang for almindelig færdsel, medmindre der er tale om naturnationalparker omfattet af en tilladelse efter lov om naturbeskyttelse.

Den adgang, der er til at undtage vejstrækninger i naturnationalparker, som ikke fungerer som væsentlige færdselsårer, fra færdselslovens hegningspligt, bør også være gældende for andre områder, hvor der er udsat dyr.

Samtidig kan der også findes områder, hvor der som udgangspunkt slet ikke er adgang for motordrevne køretøjer, men hvor der alene er adgang for gående og cyklister. I sådanne tilfælde tilsiger færdselssikkerhedsmæssige hensyn ikke, at udsatte dyr skal indhegnes, ligesom der ikke vil være behov for, at der foretages trafiksikkerhedsrevision som betingelse for den manglende hegning.

Formålet med lovforslaget er derfor at ensrette færdselslovens hegningsregler for alle områder med udsatte dyr. For-

målet er endvidere at indføre en undtagelsesbestemmelse til færdselslovens hegningspligt uden krav om trafiksikkerhedsrevision for områder, hvor der som udgangspunkt ikke er adgang for motordrevne køretøjer.

Lovforslaget indeholder endvidere en præcisering af færdselslovens regler for sluttede optog m.v., idet lovens § 7, stk. 6, foreslås ophævet, for at undgå tvivl om, hvorvidt forsvarets og redningsberedskabets kolonner, grupper af børn under opsyn af leder, ligtog eller andet sluttet optog skal efterleve færdselslovens almindelige bestemmelser om blandt andet vigepligter og anvisninger, som gives ved signalanlæg.

Endeligt foreslås bilag 1 til færdselsloven ophævet, da bilaget, som er en indholdsfortegnelse over færdselslovens kapitler og undertitler m.v., har mistet sin anvendelighed.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Ophævelse af særlige regler om sluttede optog m.v.

2.1.1. Gældende ret

Det følger af færdselslovens § 7, stk. 6, at trafikanter skal give fri passage for forsvarets og redningsberedskabets kolonner, grupper af børn under opsyn af leder, ligtog eller andet sluttet optog.

Bestemmelsen blev indført i færdselsloven ved lov nr. 153 af 24. maj 1955, som § 26. Her var den suppleret af en bestemmelse i den tidligere gældende færdselslovs § 37, der fritog sluttede optog m.v. fra at iagttage færdselslovens vigepligtsregler med undtagelse af første led i et optog. Det har således tidligere fulgt af færdselsloven, at første led i et sluttet optog m.v. skulle iagttage de sædvanlige vigepligtsregler, men at de øvrige led derefter frit kunne køre eller gå frem, jf. bemærkningerne i betænkning nr. 91 angående revision af færdselsloven og loven om motorkøretøjer 1954, side 69 og Folketingstidende 1954-55, tillæg A, L 93 som fremsat, spalte 276.

Bestemmelsen i § 26 om sluttede optog m.v. blev ved lov nr. 287 af 10. juni 1976 flyttet til færdselslovens § 7, stk. 6. Samtidig udgik den særlige vigepligtsbestemmelse i den tidligere gældende færdselslovs § 37.

Færdselslovens § 7, stk. 6, fastsætter i sig selv hverken en fortrinsret for sluttede optog m.v., eller en forpligtigelse for øvrige trafikanter til at holde tilbage eller på anden vis give plads for sluttede optog m.v. Den fortrinsret, der tidligere gjaldt for sluttede optog m.v. har således kun eksisteret i kraft af den særlige vigepligtsbestemmelse i den tidligere gældende færdselslovs § 37, om at vigepligter kun skulle iagttages af første led i et sluttet optog m.v.

Sluttede optog m.v. har derfor ikke i medfør af færdselsloven været fritaget for at efterkomme færdselslovens bestemmelser, herunder bestemmelsen i færdselslovens § 4, stk. 1, om at trafikanter skal efterkomme de anvisninger for færdslen, som gives ved færdselstavler, afmærkning på kørebane eller cykelsti, signalanlæg eller på anden måde, jf. færdselslovens § 95, siden 1976, hvor vigepligtsbestemmelsen blev ophævet.

Sluttede optog m.v. skal således overholde alle færdselslovens regler, herunder vigepligtsbestemmelserne og bestemmelsen i § 4, stk. 1, om at trafikanter skal efterkomme anvisninger for færdsel, som gives ved signalanlæg. Færdselslovens § 7, stk. 6, indeholder ikke hjemmel til at fravige færdselslovens øvrige bestemmelser.

Der kan herved også henvises til Østre Landsrets dom af 6. oktober 2003, hvor landsretten fandt, at færdselslovens § 7, stk. 6, ikke fritog deltagere i et sluttet optog for at overholde færdselslovens almindelige bestemmelser, herunder bestemmelsen i færdselslovens § 4, stk. 1, om at trafikanter skal efterkomme anvisninger for færdsel, som gives ved signalanlæg.

Det følger af færdselslovens § 3, stk. 1, at trafikanter skal optræde hensynsfuldt og udvise agtpågivenhed, så der ikke opstår fare eller forvoldes skade eller ulempe for andre, og således at færdslen ikke unødigt hindres eller forstyrres.

2.1.2. Transportministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Færdselslovens § 7, stk. 6, har siden ophævelsen af den sær-

lige vigepligtsbestemmelse i den dagældende færdselslovs § 37 ved lov nr. 287 af 10. juni 1976 ikke haft et reelt indhold, idet § 7, stk. 6, ikke fritager deltagere i sluttede optog m.v. fra at overholde færdselsloven.

Transportministeriet modtager løbende henvendelser, der viser, at bestemmelsen i § 7, stk. 6, giver anledning til tvivl i forhold til, om sluttede optog m.v. er undtaget fra at efterkomme færdselslovens bestemmelser, herunder om øvrige trafikanter er forpligtiget til at holde tilbage for sluttede optog m.v.

Transportministeriet bemærker i den forbindelse, at det er forbundet med væsentlige færdselssikkerhedsmæssige risici, når køretøjer undtages fra at efterkomme færdselslovens bestemmelser, herunder bestemmelsen i færdselslovens § 4, stk. 1, om at trafikanter skal efterkomme anvisninger for færdslen, som gives ved færdselstavler, afmærkning på kørebanen eller cykelsti, signalanlæg m.v. Det er blandt andet begrundet i, at trafikanter som udgangspunkt har en forventning om, at krydsende trafikanter holder tilbage ved vigepligter, og når der ved signalregulering vises rødt lys. Det vil derfor kunne medføre trafikfarlige situationer, såfremt et sluttet optogs øvrige led fortsætter frem i sådanne situationer.

Det er også forbundet med færdselssikkerhedsmæssige risici, hvis der hersker tvivl om indholdet af færdselslovens adfærdsregler, eller hvis trafikanter er i en vildfarelse om specifikke reglers indhold. Af hensyn til sluttede optogs og øvrige trafikanters sikkerhed bør der derfor ikke være tvivl om, at sluttede optog m.v. skal overholde færdselslovens bestemmelser.

På den baggrund foreslås det, at bestemmelsen i færdselslovens § 7, stk. 6, om at trafikanter skal give fri passage for forsvarets og redningsberedskabets kolonner, grupper af børn under opsyn af leder, ligtog eller andet sluttet optog, ophæves.

Ophævelsen af § 7, stk. 6, ændre ikke ved de særlige regler, der gælder for forsvarets og redningsberedskabets køretøjer, herunder færdselslovens § 39, om at forsvarets og redningsberedskabets køretøjer kan fravige færdselsreglerne, hvor dette er nødvendigt af hensyn til forsvars- og redningsberedskabets opgaver, herunder nødvendige funktioner under øvelser.

Transportministeriet bemærker i den forbindelse, at hvis der foretages udrykningskørsel med forsvarets og redningsberedskabets køretøjer eller andet udrykningskøretøj, så gælder reglerne for udrykningskørsel fastsat i medfør af færdselslovens § 7, herunder blandt andet, at trafikanter skal holde tilbage og give plads for udrykningskøretøjer.

I øvrigt vil færdselslovens grundregel i § 3, stk. 1, om at trafikanter skal optræde hensynsfuldt og udvide agtpågivenhed over for andre trafikanter, fortsat være gældende.

2.2. Undtagelse til hegningspligt i områder med udsatte dyr

2.2.1. Gældende ret

Færdselsloven indeholder i § 2 en række definitioner, som har betydning for anvendelsen af loven. Efter færdselslovens § 2, nr. 28, defineres "vej" som vej, gade, cykelsti, fortov, plads, bro, tunnel, passage, sti eller lignende, hvad enten den er offentlig eller privat. Lovens definition af, hvad der anses for at være en vej, er således bred, og der lægges ved fastlæggelsen heraf ikke større vægt på det pågældende areals fysiske fremtræden, herunder kørebanens beskaffenhed.

Færdselslovens regler om dyr på vej fremgår af lovens § 88. Ifølge § 88, stk. 1, 1. pkt., skal heste, kreaturer m.v. være forsvarligt bevogtet, når de færdes på vej. Det fremgår af § 88, stk. 1, 2. pkt., at dyrene ikke må være tøjret således, at de kan nå ind på vejen. Ifølge § 88, stk. 1, 3. pkt., skal dyr, der ikke er tøjret, være adskilt fra vej ved en forsvarlig indhegning, jf. dog stk. 3.

Bestemmelsen omfatter efter sin ordlyd heste, kreaturer m.v. Ifølge bestemmelsens forarbejder (Folketingstidende 1931-32, tillæg A, spalte 3643-44) skal ordet "kreatur" forstås i overensstemmelse med almindeligt sprogbrug og omfatter de større husdyr, det vil sige hornkvæg, får, geder og svin. Fjerkræ falder således ikke ind under betegnelsen.

Bestemmelsens angivelse af, hvilke dyr der er omfattet af hegnspligten, er ikke udtømmende. Under henvisning til bestemmelsens formål om beskyttelse af færdselssikkerheden er det Transportministeriets vurdering, at større dyr, som ikke kan betragtes som husdyr i traditionel forstand, men som dog er undergivet tilsyn og med afgrænsede leveområder, er omfattet af færdselslovens § 88, stk. 1, og hermed undergivet kravet om hegnspligt. F.eks. er hjorte, elge og europæisk bison efter Transportministeriets vurdering omfattet af kravet om hegnspligt i færdselslovens § 88, stk. 1, i det omfang de udsættes i et afgrænset område og med jævne mellemrum tilses med henblik på at sikre, at dyrene klarer sig i det naturlige miljø, hvor de er blevet udsat.

Overtrædelse af færdselslovens § 88, stk. 1, straffes med bøde, jf. færdselslovens § 118, stk. 1, nr. 1.

Det følger af færdselslovens § 88, stk. 3, at kravet til indhegning efter stk. 1 ikke gælder for vejstrækninger i naturnationalparker omfattet af en tilladelse efter lov om naturbeskyttelse, hvis vejstrækningen ikke fungerer som en væsentlig færdselsåre.

Med en væsentlig færdselsåre menes en vej, der er klassificeret som en gennemfartsvej eller en fordelingsvej, og som har afvikling af gennemgående trafik som det primære formål. Derimod vil man ikke anse en vej, der er klassificeret som en lokalvej, og som har til formål at sikre god tilgængelighed og betjene trafikken det sidste stykke frem til destinationen, for at være en væsentlig færdselsåre.

Fastlæggelse af vejklassificering foretages af vejmyndigheden. Det vil efter en konkret vurdering af lokale forhold være muligt at nedklassificere en vej fra en fordelingsvej til en

lokalvej. Nedklassificeringen sikres ved, at vejens udformning tilpasses en lav hastighed, og at der sker omlægning af gennemgående trafik til det omkringliggende vejnet, uden at dette medfører store gener.

Efter færdselslovens § 88, stk. 4, kan transportministeren fastsætte nærmere regler om tiltag til at sikre færdselssikkerheden i naturnationalparker, hvor kravet til indhegning ikke gælder i medfør af stk. 3, herunder krav om trafiksikkerhedsrevision forud for meddelelse af tilladelse til etablering af en naturnationalpark efter lov om naturbeskyttelse.

Sådanne regler er fastsat i bekendtgørelse nr. 1728 af 27. august 2021 om trafiksikkerhedsrevision af naturnationalparker. Efter bekendtgørelsens § 1 skal der ved udsættelse af dyr omfattet af færdselslovens § 88, stk. 1, i naturnationalparker, forud for meddelelse af tilladelse til etablering af hver enkel naturnationalpark efter lov om naturbeskyttelse gennemføres en trafiksikkerhedsrevision af det pågældende projekt om etablering af en naturnationalpark.

Trafiksikkerhedsrevisionen skal gennemføres med deltagelse af mindst én uddannet trafiksikkerhedsrevisor, som er certificeret til at foretage trafiksikkerhedsrevisioner.

Ejeren af arealet er ansvarlig for, at trafiksikkerhedsrevisionen foretages forud for meddelelse af tilladelse til etablering af naturnationalparken.

Ifølge bekendtgørelsens § 5 skal anmodningen om gennemførelse af trafiksikkerhedsrevision indeholde en række nærmere bestemte oplysninger, herunder blandt andet en projektbeskrivelse af naturnationalparken, beskrivelse af de trafikale forhold, plantegning, tekniske skitse- eller detailtegninger og politiets eventuelle bemærkninger. Trafiksikkerhedsrevisor skal endvidere besigtige arealet, hvor der skal etableres naturnationalpark.

På baggrund af oplysningerne om og besigtigelse af arealet udarbejder trafiksikkerhedsrevisor en skriftlig rapport, der skal indeholde en vurdering af de trafikale forhold og anbefalinger til, hvordan eventuelle færdselssikkerhedsmæssige udfordringer kan afhjælpes. Rapporten fremsendes til ejeren af det areal, hvortil der ansøges om tilladelse til etablering af en naturnationalpark.

Anbefalingerne i en trafiksikkerhedsrevision kan f.eks. være at nedsætte hastighedsgrænsen efter færdselslovens § 92 a, stk. 2, med tilhørende hastighedsdæmpende foranstaltninger eller etablering af færister. Vejmyndigheden er ikke forpligtet til at følge trafiksikkerhedsrevisionens anbefalinger.

De pågældende tiltag i anbefalingerne skal iværksættes af den relevante vejmyndighed, i det omfang vejmyndigheden vælger at følge anbefalingerne fra trafiksikkerhedsrevisionen. Tiltagene vil endvidere skulle fastsættes efter de regler, der i øvrigt måtte finde anvendelse herfor i den færdsels- og vejretlige lovgivning. F.eks. træffes afgørelse om fastsættelse af lokale hastighedsgrænser efter færdselslovens § 92 a, stk. 2, af politiet efter forhandling med vejmyndighe-

den. Etablering af vejbump og andre hastighedsdæmpende foranstaltninger vil endvidere skulle ske i overensstemmelse med reglerne herfor i bekendtgørelse nr. 620 af 17. juni 2019 om vejbump og andre hastighedsdæmpende foranstaltninger, ligesom skiltning og andre former for vejafmærkning vil skulle ske i overensstemmelse med reglerne herfor i bl.a. bekendtgørelse nr. 2510 af 9. december 2021 om anvendelse af vejafmærkning med senere ændringer.

2.2.2. Transportministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

De gældende undtagelsesbestemmelser til hegningspligten i § 88, stk. 3 og 4, blev indsat i færdselsloven ved lov nr. 1177 af 8. juni 2021, hvor der ved ændringer af en række forskellige love blev indført mulighed for at etablere statslige naturnationalparker efter lov om naturbeskyttelse.

Undtagelsesbestemmelserne blev indført af hensyn til etableringen af naturnationalparkerne, hvor der var et ønske om at udsætte større fritgående dyr, og idet det var vurderingen, at det ville være færdselssikkerhedsmæssigt forsvarligt at ophæve færdselslovens hegningspligt i de kommende naturnationalparker under visse betingelser.

Der findes mange andre områder i Danmark, hvor der er udsat større dyr, og hvor trafikmængden på de vejstrækninger, der findes i områderne, er af en så begrænset karakter, at færdselssikkerhedsmæssige hensyn ikke taler for at opretholde færdselslovens hegningspligt.

Der bør derfor også for sådanne områder være mulighed for efter de samme betingelser, som gælder for naturnationalparker omfattet af en tilladelse efter lov om naturbeskyttelse, at undtage fra færdselslovens hegningspligt. I det omfang der i de pågældende områder er vejstrækninger, som ikke fungerer som væsentlige færdselsårer, bør færdselslovens hegningspligt derfor efter Transportministeriets opfattelse ikke være gældende, hvis der samtidig foretages en trafik-sikkerhedsrevision med henblik på at sikre, at den manglende hegning sker færdselssikkerhedsmæssigt forsvarligt.

Derudover kan der være områder, hvor der som udgangspunkt slet ikke er adgang for motordrevne køretøjer, men hvor der alene er adgang for gående og cyklister. I sådanne områder er det Transportministeriets vurdering, at færdselslovens hegningspligt ikke bør finde anvendelse, og at der ikke er færdselssikkerhedsmæssige behov for, at der foretages en trafik-sikkerhedsrevision som betingelse for, at hegningspligten ikke skal være gældende.

Selv i områder, hvor der som udgangspunkt ikke er adgang for motordrevne køretøjer, vil der dog kunne forekomme nødvendig færdsel med motoriserede køretøjer, der foretages af ejeren selv eller en eventuel forpagter, enten for at fragte ejeren eller forpagteren frem til en beboelsejendom eller driftsbygninger, eller kørsel, der er nødvendig for at varetage arbejdsopgaver vedrørende pleje af eller tilsyn med f.eks. beplantning, vandløb eller de udsatte dyr. Det er Transportministeriets opfattelse, at færdsel i et sådant be-

grænset omfang ikke af færdselssikkerhedsmæssige hensyn nødvendiggør hegning.

For at sikre personer med handicap adgang til den danske natur, kan der samtidig i områder, hvor der ellers ikke er adgang for motordrevne køretøjer, være sikret mulighed for, at personer med handicap kan færdes i områderne ved hjælp af motordrevne køretøjer. Hvis der i områderne måtte være etableret en sådan adgang, er det Transportministeriets opfattelse, at denne form for motoriseret kørsel heller ikke af færdselssikkerhedsmæssige hensyn nødvendiggør hegning.

Som nævnt ovenfor er det Transportministeriets opfattelse, at der bør gælde de samme regler med hensyn til hegning i naturnationalparker omfattet af en tilladelse efter lov om naturbeskyttelse og i andre områder med udsatte dyr. Derfor bør der også være mulighed for i naturnationalparker med udsatte dyr at undlade hegning uden foretagelse af trafik-sikkerhedsrevision, hvis der i disse parker ikke er adgang for kørsel med motordrevne køretøjer med undtagelse af ejerens eller en eventuel forpagters arbejdskørsel og kørsel af personer med parkeringskort for personer med handicap og institutionskort.

Det foreslås derfor, at undtagelsesmulighederne til hegningspligten i færdselslovens § 88 ændres, således at der indføres en ny undtagelsesbestemmelse, hvorefter det vil være muligt at undlade hegning, hvis der ikke er adgang for kørsel med motordrevne køretøjer for andre end ejer eller forpagter, herunder kørsel, der foregår på ejerens eller forpagterens foranledning, og personer med gyldigt parkeringskort og institutionskort udstedt i medfør af bekendtgørelse om parkeringskort for personer med handicap og institutionskort.

Samtidig foreslås reglerne ændret, således at der vil gælde de samme undtagelsesmuligheder for naturnationalparker og andre områder.

For såvel naturnationalparker som andre områder med udsatte dyr vil hegningspligten i § 88, stk. 1, således ikke gælde, hvis der ikke er adgang for færdsel med motordrevne køretøjer med undtagelse af ejerens eller forpagterens egen kørsel, herunder kørsel, der foregår på ejerens eller forpagterens foranledning, og med undtagelse af kørsel af personer med gyldigt parkeringskort og institutionskort udstedt i medfør af bekendtgørelse om parkeringskort for personer med handicap og institutionskort.

Hvis der er almindelig adgang for kørsel med motordrevne køretøjer, vil hegningspligten endvidere ikke gælde i naturnationalparker og andre områder med udsatte dyr, hvis de pågældende vejstrækninger ikke fungerer som væsentlige færdselsårer, og hvis der er foretaget en trafik-sikkerhedsrevision af området i medfør af bekendtgørelse om trafik-sikkerhedsrevision af naturnationalparker.

Transportministeriet vil sørge for, at bekendtgørelsen om trafik-sikkerhedsrevision af naturnationalparker ændres, således at andre områder end naturnationalparker omfattes af

bekendtgørelsens regler med de nødvendige tilpasninger og behørig hensyntagen til, at der kan være tale om mindre arealer.

Der findes endvidere en række dyreparker, også kaldet safariparker, hvor besøgende enten i egen bil eller i parkens køretøjer kører rundt i parkens anlæg på veje og stier og betragter fritgående dyr. Som eksempler herpå kan nævnes Knuthenborg Safaripark, Ree Park Safari og Givskud Zoo.

På trods af, at sådanne parker vil være omfattet af færdselslovens anvendelsesområde, og færdselslovens regler derfor i øvrigt er gældende, er det Transportministeriets opfattelse, at det ikke har været tiltænkt, at hegningspligten i færdselslovens § 88, stk. 1, har skulle finde anvendelse i sådanne parker. Dyreparker af den pågældende karakter vil endvidere være omfattet af bekendtgørelse nr. 1397 af 2. december 2015 om zoologiske haver m.v., der blandt andet indeholder regler om indretning af dyreanlæggene. Samtidig vil de trafikale forhold i dyreparkerne generelt være indrettet netop under hensyntagen til samspillet mellem besøgstrafikken og de fritgående dyr, herunder navnlig at der alene må køres med meget lave hastigheder.

Transportministeriet finder på den baggrund, at det bør fremgå udtrykkeligt af færdselsloven, at hegningspligten i § 88, stk. 1, ikke finder anvendelse i de nævnte tilfælde.

Det foreslås på den baggrund, at der tilføjes et nyt *stk. 5* i § 88, hvoraf fremgår, at kravet til indhegning efter *stk. 1* ikke vil gælde dyreparker omfattet af bekendtgørelse om zoologiske haver m.v.

Der vil med den foreslåede ændring ikke være krav om gennemførelse af trafikikkerhedsrevision som betingelse for, at hegningspligten i § 88, stk. 1, ikke finder anvendelse for de pågældende dyreparker.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslagets § 1, nr. 3, hvorefter områder uden almindelig adgang for færdsel med motordrevne køretøjer undtages fra hegningspligten, indeholder en besparelse for kommuner og stat, som offentlige ejere, idet der ikke med lovforslagets regler skal afholdes udgifter til hegning.

For områder med almindelig adgang for færdsel med motordrevne køretøjer, vil lovforslaget medføre udgifter til trafikikkerhedsrevision. Udgifterne til selve trafikikkerhedsrevisionen vil påhvile ejeren af det areal, hvor der ikke ønskes hegning. I det omfang staten eller kommunerne måtte eje områder med udsatte dyr, eller hvor der ønskes udsat dyr, vil lovforslaget dermed medføre udgifter til trafikikkerhedsrevision, hvis der er almindelig adgang for færdsel med motordrevne køretøjer. For så vidt angår naturnationalparker omfattet af en tilladelse efter lov om naturbeskyttelse følger kravet om trafikikkerhedsrevision allerede af gældende ret.

Udgifterne til trafikikkerhedsrevision vil variere væsentligt

afhængig af det enkelte områdes størrelse. Udgifterne til trafikikkerhedsrevision af en større naturnationalpark er i forbindelse med den seneste ændring af færdselslovens hegningsregler ved § 5 i lov nr. 1177 af 8. juni 2021 skønsmæssigt vurderet til 225.000 kr. pr. naturnationalpark. Det må dog antages, at de områder, der med nærværende lovforslag, vil få mulighed for at blive undtaget fra færdselslovens hegningspligt på baggrund af en trafikikkerhedsrevision, som udgangspunkt vil være mindre arealmæssigt og med betydeligt færre vejstrækninger.

Udgifterne til trafikikkerhedsrevision afholdes af den statslige ejers ressortministerium, og af den enkelte kommune, hvis ejer af arealet er kommunal. Det vurderes herved, at udgifterne til trafikikkerhedsrevision vil være mindre end udgifterne til hegning, som ellers vil være et krav både efter lovforslagets regler og efter den gældende færdselslov, hvis der er udsatte dyr i et område omfattet af færdselslovens anvendelsesområde. Lovforslaget vurderes derfor også i denne sammenhæng at ville medføre mindre udgifter for det offentlige.

De anbefalinger, som en eventuel trafikikkerhedsrevision måtte indeholde, vil kunne indebære udgifter til nedskiltning og etablering af færdselskompenserende foranstaltninger samt udgifter til eventuel nedklassificering af veje. Udgifterne til sådanne kompenserende foranstaltninger afholdes af vejmyndigheden for de vejstrækninger, der løber igennem det pågældende område. Vejdirektoratet er vejmyndighed for statsveje og kommunalbestyrelsen for kommuneveje og private fællesveje. De potentielle udgifters størrelse vil afhænge af de konkrete forhold på vejnettet i de enkelte områder, hvorfor det ikke er muligt at kvantificere dette nærmere.

Lovforslaget indebærer ikke en udpegning af områder til særlige formål, ligesom lovforslaget ikke indebærer en pligt til at udsætte dyr i bestemte områder. Det er samtidig frivilligt om ejer af arealet vil følge de anbefalinger, som en eventuel trafikikkerhedsrevision måtte munde ud i. Udgifterne til eventuelle kompenserende foranstaltninger afholdes derfor af den enkelte statslige eller kommunale vejmyndighed inden for de eksisterende budgetmæssige rammer.

Lovforslaget medfører ingen implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Det er vurderingen, at lovforslaget følger principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslagets § 1, nr. 3, hvorefter områder uden almindelig adgang for færdsel med motordrevne køretøjer undtages fra hegningspligten, indeholder en besparelse for private erhvervsdrivende ejere af områder, hvor der ikke ønskes hegning, idet der efter lovforslagets regler ikke skal afholdes udgifter til hegning.

For områder med almindelig adgang for færdsel med motor-

drevne køretøjer, hvor der er udsat eller ønskes udsat dyr, vil lovforslaget medføre udgifter til trafiksikkerhedsrevision for ejeren af det areal, hvor der ikke ønskes hegning.

Udgifterne til trafiksikkerhedsrevision vil variere væsentligt afhængig af det enkelte områdes størrelse. Udgifterne til trafiksikkerhedsrevision af en større naturnationalpark er i forbindelse med den seneste ændring af færdselslovens hegningsregler ved § 5 i lov nr. 1177 af 8. juni 2021 skønsmæssigt vurderet til 225.000 kr. pr. naturnationalpark. Det må dog antages, at de områder, der med nærværende lovforslag, vil få mulighed for at blive undtaget fra færdselslovens hegningspligt på baggrund af en trafiksikkerhedsrevision, som udgangspunkt vil være mindre arealmæssigt og med betydeligt færre vejstrækninger.

Det vurderes herved, at udgifterne til trafiksikkerhedsrevision vil være mindre end udgifterne til hegning, som ellers vil være et krav både efter lovforslagets regler og efter den gældende færdselslov, hvis der er udsatte dyr i et område omfattet af lovens anvendelsesområde. Lovforslaget vurderes derfor også i denne sammenhæng at ville medføre mindre udgifter for erhvervslivet m.v.

De anbefalinger, som en eventuel trafiksikkerhedsrevision måtte indeholde, vil kunne indebære udgifter for den private vej ejer til nedskiltning og etablering af færdselskompenserende foranstaltninger. De potentielle udgifters størrelse vil afhænge af de konkrete forhold på vejnettet i de enkelte områder, hvorfor det ikke er muligt at kvantificere dette nærmere.

Lovforslaget indebærer ikke en udpegning af områder til særlige formål, ligesom lovforslaget ikke indebærer en pligt til at udsætte dyr i bestemte områder. Det er samtidig frivilligt om ejer vil følge de anbefalinger, som en eventuel trafiksikkerhedsrevision måtte munde ud i.

Lovforslagets § 1, nr. 3, vil kunne medføre mindre administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v. til foranledning af foretagelse af trafiksikkerhedsrevision i visse tilfælde.

Princippet for agil erhvervsrettet regulering er ikke relevante for lovforslaget, da lovforslaget ikke omhandler forretningsmodeller, innovation eller særlige teknologier.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at medføre klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at medføre miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 8. juli 2022 til den 18. august 2022 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Aage V. Jensen Naturfond, Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, AUTIG - Autobranchens Handels- og Industriforening, AutoBranchen Danmark, Beredskabsstyrelsen, BilsynsBranchen, Biologiforbundet, Cyklistforbundet, Danmarks Motor Union, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Tekniske Universitet - Institut for Transport, Dansk Bilbrancheråd, Dansk Bilforhandler Union, Dansk Erhverv, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Handicap Forbund, Dansk Industri, Dansk Kyst og Natur Turisme, Dansk Kørelærer-Union, Dansk Mobilitet, Dansk, PersonTransport, Dansk Standard, Dansk Transport og Logistik, Danske Advokater, Danske Kørelæreres Landsforbund, Danske Motor-Cyklister, Danske Regioner, De Danske Bilimportører, Den Danske Dommerforening, Den Danske Naturfond, Det Centrale Handicapråd, De Unge Biodiversitetsambassadører, Digitaliseringsstyrelsen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Dækbranchen Danmark, Falck Danmark A/S, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet Tænk, Forenede Danske Motorejere (FDM), Foreningen af Frie Kørelærere, Foreningen af Køretekniske Anlæg i Danmark, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Vognimportører i Danmark, Forsikring & Pension, Forsvarets Færdselscenter, Frie Danske Lastbilvognmænd (FDL), Friluftsrådet, Havarikommissionen for Vejtrafikulykker, Helsingør Kørelærer Forening, Institut for Menneskerettigheder, International Transport Danmark (ITD), Jægerforbundet, KLIKO – Kørelærere i Køge og omegn, KL, Kørelærerforeninge, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen Landsbyerne i Danmark, Landsforeningen af Polio-, Trafik- og Ulykkeskadede, Midtsjællands Kørelærerforening, Motorcykel Forhandler Foreningen, Motorhistorisk Samråd, Motorstyrelsen, Nationalpark Kongens Nordsjælland, Nationalpark Mols bjerge, Nationalpark Skjoldungernes land, Nationalpark Thy, Nationalpark Vadehavet, NOAH-Trafik, Politiforbundet, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Rådet for bæredygtig trafik, Rådet for Sikker Trafik, Samtlige byretter, Sikre Veje, SKAD arbejdsgiver- og brancheforening, Skovdyrkerforeningen, SLD, Småskovforeningen, Trafikforbundet, Trafikforskningsgruppen ved Aalborg Universitet, Transportens Arbejdsgivere (ATL), Transporterhvervets Uddannelser, UlykkesPatientForeningen, Vestre Landsret, Veteranknallertklubben Aktiv, Østre Landsret, 15. juni fonden og 92-gruppen.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslagets § 1, nr. 3, vil medføre færre udgifter til hegning i områder, hvor der ikke er almindelig adgang for kørsel med motordrevne køretøjer. Lovforslagets § 1, nr. 4, vil endvidere som udgangspunkt medføre mindreudgifter i områder, hvor trafikikkerhedsrevision er påkrævet, da udgifterne til selve trafikikkerhedsrevisionen sammen med udgifter til eventuelle kompenserende foranstaltninger skønsmæssigt i mange tilfælde vurderes at være mindre end udgifterne til hegning.	Det kan ikke udelukkes, at lovforslagets § 1, nr. 4, i særlige tilfælde vil kunne medføre merudgifter i områder, hvor trafikikkerhedsrevision er påkrævet, da udgifterne til selve trafikikkerhedsrevisionen sammen med udgifter til eventuelle kompenserende foranstaltninger i konkrete tilfælde vil kunne overstige udgifterne til hegning. De potentielle udgifters størrelse kan ikke kvantificeres nærmere. Udgifterne til trafikikkerhedsrevisionen afholdes af arealejer, men udgifterne til eventuel kompenserende færdselsmæssige foranstaltninger afholdes af den enkelte statslige eller kommunale vejmyndighed inden for de eksisterende budgetmæssige rammer
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Lovforslagets § 1, nr. 3, vil medfører besparelser på udgifter til hegning i områder, hvor der ikke er almindelig adgang for kørsel med motordrevne køretøjer. Lovforslagets § 1, nr. 4, vil endvidere som udgangspunkt medføre mindreudgifter i områder, hvor trafikikkerhedsrevision er påkrævet, da udgifterne til selve trafikikkerhedsrevisionen sammen med udgifter til eventuelle kompenserende foranstaltninger skønsmæssigt i mange tilfælde vurderes at være mindre end udgifterne til hegning.	Det kan ikke udelukkes, at lovforslagets § 1, nr. 4, i særlige tilfælde vil kunne medføre merudgifter i områder, hvor trafikikkerhedsrevision er påkrævet, da udgifterne til selve trafikikkerhedsrevisionen sammen med udgifter til eventuelle kompenserende foranstaltninger i konkrete tilfælde vil kunne overstige udgifterne til hegning. De potentielle udgifters størrelse vil afhænge af de konkrete forhold på vejnettet i de enkelte områder, hvorfor det ikke er muligt at kvantificere dette nærmere.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Lovforslagets § 1, nr. 4, vil kunne medfører mindre administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v. til foranledning af foretagelse af trafikikkerhedsrevision i visse tilfælde.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det følger af færdselslovens § 7, stk. 6, at trafikanter skal give fri passage for forsvarets og redningsberedskabets kolonner, grupper af børn under opsyn af leder, ligtog eller andet sluttet optog.

Færdselslovens § 7, stk. 6, fritager ikke deltagere i sluttede optog m.v. for at efterkomme færdselslovens almindelige bestemmelser, herunder anvisninger for færdsel, som gives ved signalanlæg, vigepligter m.v.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at bestemmelsen i § 7, stk. 6, ophæves.

Da færdselslovens § 7, stk. 6, ikke har et reelt indhold, idet bestemmelsen ikke fritager sluttede optog m.v. fra at overholde færdselslovens almindelige bestemmelser, indebærer ophævelsen af § 7, stk. 6, ikke ændringer i den gældende retstilstand.

Ophævelse af bestemmelsen har således en præciserende karakter. Ophævelse af § 7, stk. 6, ændrer ikke ved de regler, der i øvrigt gælder i medfør af færdselsloven, herunder de særlige regler i lovens §§ 30, 39, 55a og 68 for forsvarets og redningsberedskabets køretøjer, regler for udrykningskørsel i § 7 og andre trafikanters forpligtelser ved udrykningskørsel i § 7, stk. 2 og 5, og færdselslovens grundregler, herunder bestemmelsen i færdselslovens § 3, om at trafikanter skal optræde hensynsfuldt og udvise agtpågivenhed over for andre trafikanter.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter færdselslovens § 88, stk. 1, 1. pkt., skal heste, kreaturer m.v. være forsvarligt bevogtet, når de færdes på vej. Dyrene må ikke være tøjret således, at de kan nå ind på vejen, jf. § 88, stk. 1, 2. pkt. Ifølge § 88, stk. 1, 3. pkt., skal dyr, der ikke er tøjret, være adskilt fra vej ved en forsvarlig indhegning, jf. dog stk. 3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

I lovforslagets § 1, nr. 3, foreslås § 88, stk. 3, ændret, hvilket blandt andet vil indebære en opdeling af det gældende stk. 3 i et stk. 3 og et nyt stk. 4. Med bestemmelsen foreslås endvidere indsat et nyt stk. 5, hvorefter kravet til indhegning efter stk. 1, ikke gælder for dyreparker omfattet af bekendtgørelse om zoologiske haver m.v.

Der henvises nærmere til lovforslagets bemærkninger til § 1, nr. 3 og 4.

For at sikre, at opmærksomheden henledes på de foreslåede undtagelsesregler i færdselslovens § 88, stk. 4, foreslås det, at henvisningen til stk. 3 i § 88, stk. 1, 3. pkt., erstattes med en henvisning til stk. 3-5.

Til nr. 3

Ifølge § 88, stk. 1, 1. pkt., skal heste, kreaturer m.v. være forsvarligt bevogtet, når de færdes på vej. Det fremgår af § 88, stk. 1, 2. pkt., at dyrene ikke må være tøjret således, at de kan nå ind på vejen. Ifølge § 88, stk. 1, 3. pkt., skal dyr, der ikke er tøjret, være adskilt fra vej ved en forsvarlig indhegning, jf. dog stk. 3.

Bestemmelsens angivelse af, hvilke dyr der er omfattet af hegnspligten, er ikke udtømmende, jf. brug af ordet ”m.v.”. Større husdyr, det vil sige hornkvæg, får, geder og svin anses for omfattet. Derudover er større dyr, som f.eks. hjorte, elge og europæisk bison omfattet af kravet om hegning i § 88, stk. 1, idet omfang de udsættes i et afgrænset område og med jævne mellemrum tilses med henblik på at sikre dyrenes velbefindende.

Det følger af færdselslovens § 88, stk. 3, at kravet til indhegning efter stk. 1 ikke gælder for vejstrækninger i naturnationalparker omfattet af en tilladelse efter lov om naturbeskyttelse, hvis vejstrækningen ikke fungerer som en væsentlig færdselsåre.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at § 88, stk. 3, affattes, således at kravet til hegning efter stk. 1 ifølge den foreslåede bestemmelse ikke vil gælde for vejstrækninger i en naturnationalpark omfattet af en tilladelse efter lov om naturbeskyttelse og vejstrækninger i andre områder, hvis der ikke er adgang for kørsel med motordrevne køretøjer for andre end ejer eller forpagter, herunder kørsel der foregår på ejerens eller forpagterens foranledning, og personer med gyldigt parkeringskort og institutionskort udstedt i medfør af bekendtgørelse om parkeringskort for personer med handicap og institutionskort.

Motordrevet køretøj skal forstås i overensstemmelse med definitionen i den gældende færdselslovs § 2, nr. 14. Det følger heraf, at et motordrevet køretøj er et køretøj, der er forsynet med motor som drivkraft. En kørestol, som er konstrueret til en hastighed af højst 15 km i timen, og som kun med væsentlig konstruktiv forandring kan ændres til større hastighed, betragtes efter bestemmelsen som cykel, hvor intet andet er bestemt.

Motordrevet køretøj omfatter således efter den foreslåede bestemmelse motorkøretøj, det vil sige bil, lastbil, bus, varevogn, motorcykel, traktor, motorredskab og knallert. Små motoriserede køretøjer, herunder blandt andet motoriseret løbehjul, speedpedelec, selvbalancerende køretøj og motori-

seret skateboard betragtes også som motordrevet køretøj i henhold til færdselslovens § 2, nr. 14. En almindelig el-cykel, der er omfattet af reglerne om el-cykler i bekendtgørelse nr. 976 af 28. juni 2016 om cyklers indretning og udstyr m.v. med senere ændringer betragtes som en cykel i færdselslovens forstand og er dermed ikke omfattet af definitionen motordrevet køretøj.

Kørsel med motordrevet køretøj vil kunne foretages af det pågældende areals ejer eller en eventuel forpagter. Kørslen vil enten kunne være for at fragte ejeren eller forpagteren frem til en beboelsesejendom på arealet eller mellem driftsbygninger, eller kørsel, der er nødvendig for at varetage arbejdsopgaver vedrørende pleje af eller tilsyn med f.eks. beplantning, vandløb eller de udsatte dyr eller reparation og vedligeholdelsesopgaver på arealets bygninger.

Kørsel med motordrevet køretøj vil ifølge den foreslåede bestemmelse også kunne foretages med de nævnte formål, hvis kørslen sker på ejers eller forpagters foranledning. Dette vil f.eks. kunne være ansattes eller andre tredjemænds kørsel ved varetagelse af arbejdsopgaver med tilknytning til arealet eller bygninger herpå, eller levering af varer, så længe kørslen sker på ejers eller forpagters foranledning. Dette gælder også politiets og det øvrige beredskabs nødvendige kørsel samt renovation, forsyningstjenesters og postbefordringens nødvendige arbejdsmæssige kørsel.

Kørsel, der foretages af selvskovere eller sankere – det vil sige personer, som efter aftale med ejeren og mod betaling foretager naturpleje, f.eks. ved at fælde træer eller indsamle produkter, som ellers skulle have været udført af ejeren – vil også skulle anses for kørsel, der foretages på ejerens foranledning.

Som kørsel, der foretages af ejer eller forpagter, anses også kørsel, der foretages af ejers eller forpagters gæster i privat social anledning. Kørsel, der foretages af gæster eller andre personer uden en privat relation til ejer eller forpagter, som f.eks. kunder til kommercielle aktiviteter eller besøgende, der benytter vederlagsfrie opholds- og rekreative muligheder, anses derimod ikke som kørsel, der foretages af ejer eller forpagter eller på disses foranledning.

Kørsel med motordrevet køretøj vil også kunne foretages af personer med gyldigt parkeringskort for personer med handicap og institutionskort udstedt i medfør af bekendtgørelse nr. 782 af 7. august 2019 om parkeringskort for personer med handicap og institutionskort.

Hvis betingelserne i den foreslåede bestemmelse i § 88, stk. 3, er opfyldte, vil vejstrækninger i en naturnationalpark omfattet af en tilladelse efter lov om naturbeskyttelse eller i andre områder uden videre være undtaget fra hegningspligten i § 88, stk. 1. Dette vil også være gældende, hvis der til sådanne områder af ejeren lejlighedsvist meddeles tilladelse til offentlig kørsel med motordrevne køretøjer i anledning af særlige arrangementer, som f.eks. orienteringsløb, hvis der alene er tale om lejlighedsvis særskilte arrangementer,

og den tilladte kørsel alene relaterer sig til det pågældende arrangement.

Der vil i de ovennævnte tilfælde ikke i medfør af bemyndigelsesbestemmelsen i § 88, stk. 4, der med lovforslaget bliver stk. 6, kunne fastsættes regler om foretagelse af trafikikkerhedsrevision som betingelse for undtagelse fra hegningspligten.

Da den foreslåede undtagelsesbestemmelse alene finder anvendelse i områder, hvor der ikke er almindelig adgang for kørsel med motordrevet køretøj, vil bestemmelsen imidlertid medføre, at det vil være nødvendigt at sikre, at udsatte dyr ikke bevæger sig uden for det pågældende område, idet der her vil kunne være vejstrækninger med almindelig adgang for kørsel med motordrevet køretøj. Det er derfor afgørende, at det ydre hegn, som anvendes i den enkelte naturnationalpark eller andet område, er af en type, som kan holde de konkrete udsatte dyr inden for det pågældende område. I tilfælde af, at en naturnationalpark eller andet område helt eller delvist ikke hegnes med ydre hegn, fordi der i området er naturlige barrierer i form af kyststrækninger eller ferske vande, er det endvidere afgørende, at disse er tilstrækkelig omfangsrige til, at de udsatte dyr ikke kan forcere barriererne.

Det følger af den foreslåede § 88, stk. 4, at for vejstrækninger med adgang for kørsel med motordrevne køretøjer for andre personer end de i stk. 3 nævnte vil kravet til hegning efter stk. 1 endvidere ikke gælde, hvis vejstrækningen ikke fungerer som en væsentlig færdselsåre.

Med en væsentlig færdselsåre menes en vej, der er klassificeret som en gennemfartsvej eller en fordelingsvej, og som har afvikling af gennemgående trafik som det primære formål. Derimod vil man ikke anse en vej, der er klassificeret som en lokalvej, og som har til formål at sikre god tilgængelighed og betjene trafikken det sidste stykke frem til destinationen, for at være en væsentlig færdselsåre.

Fastlæggelse af vejklassificering foretages af vejmyndigheden. Vejdirektoratet er vejmyndighed for statsvejene, mens kommunalbestyrelsen er vejmyndighed for kommuneveje og private fællesveje.

Det vil efter en konkret vurdering af lokale forhold være muligt at nedklassificere en vej fra en fordelingsvej til en lokalvej. Nedklassificeringen sikres ved, at vejens udformning tilpasses en lav hastighed, og at der sker omlægning af gennemgående trafik til det omkringliggende vejnet, uden at dette medfører store gener.

Privatveje, det vil sige veje, der ikke administreres af staten eller en kommune efter lov om offentlige veje, er ikke åben for offentlig færdsel, og det er derfor vejejeren selv, som bestemmer, hvem der har adgang. Privatveje vil derfor som det klare udgangspunkt ikke anses for væsentlige færdselsåre.

Hvis en vej anses for at være en væsentlig færdselsåre, vil strækningen ikke være omfattet af undtagelsesbestemmelsen

i det foreslåede stk. 4, Det betyder, at hegningspligten i færdselslovens § 88, stk. 1, i så fald vil gælde, og der vil ikke kunne udsættes større dyr op til en sådan vejstrækning, uden at dyrene indhegnes.

Da den foreslåede undtagelsesbestemmelse alene finder anvendelse i områder, hvis vejstrækninger ikke fungerer som væsentlige færdselsåre, vil bestemmelsen medføre, at det vil være nødvendigt at sikre, at udsatte dyr ikke bevæger sig uden for det pågældende område, idet der her vil kunne være vejstrækninger, der er væsentlige færdselsåre. Det er derfor afgørende, at det ydre hegn, som anvendes i den enkelte naturnationalpark eller andet område, er af en type, som kan holde de konkret udsatte dyr inden for det pågældende område. I tilfælde af, at en naturnationalpark eller andet område helt eller delvist ikke hegnes med ydre hegn, fordi der i området er naturlige barrierer i form af kyststrækninger eller ferske vande, er det endvidere afgørende, at disse er tilstrækkelig omfangsrige til, at de udsatte dyr ikke kan forcere barriererne.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5, for så vidt angår spørgsmålet om trafiksikkerhedsrevision.

Til nr. 4

Efter færdselslovens § 88, stk. 1, 1. pkt., skal heste, kreaturer m.v. være forsvarligt bevogtet, når de færdes på vej. Dyrene må ikke være tøjret således, at de kan nå ind på vejen, jf. § 88, stk. 1, 2. pkt. Ifølge § 88, stk. 1, 3. pkt., skal dyr, der ikke er tøjret, være adskilt fra vej ved en forsvarlig indhegning, jf. dog stk. 3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *stk. 5* i § 88, hvorefter kravet til indhegning efter stk. 1 ikke gælder for dyreparker omfattet af bekendtgørelse om zoologiske haver m.v.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at hegningspligten i færdselslovens § 88, stk. 1, uden videre ikke vil være gældende for dyreparker omfattet af bekendtgørelse om zoologiske haver m.v. Dette gælder uanset arten og mængde af trafik i de enkelte parker. Det vil endvidere ikke være et krav, at der er foretaget en trafiksikkerhedsrevision i medfør af de administrative regler udstedt i medfør af § 88, stk. 4, der med lovforslaget bliver stk. 6.

Til nr. 5

Efter færdselslovens § 88, stk. 4, kan transportministeren fastsætte nærmere regler om tiltag til at sikre færdselssikkerheden i naturnationalparker, hvor kravet til indhegning ikke gælder i medfør af stk. 3, herunder krav om trafiksikkerhedsrevision forud for meddelelse af tilladelse til etablering af en naturnationalpark efter lov om naturbeskyttelse.

Sådanne regler er fastsat i bekendtgørelse nr. 1728 af 27. au-

gust 2021 om trafiksikkerhedsrevision af naturnationalparker.

I lovforslagets § 1, nr. 3, foreslås en nyaffattelse af § 88, stk. 3, hvorefter kravet til indhegning efter stk. 1 ikke vil gælde for vejstrækninger i en naturnationalpark omfattet af en tilladelse efter lov om naturbeskyttelse og vejstrækninger i andre områder, hvis der ikke er adgang for kørsel med motordrevne køretøjer for andre end ejer eller forpagter, herunder kørsel, der foregår på ejerens eller forpagterens foranledning, og personer med gyldigt parkeringskort og institutionskort udstedt i medfør af bekendtgørelse om parkeringskort for personer med handicap og institutionskort.

I lovforslagets § 1, nr. 4, foreslås, at der indsættes et nyt stk. 4, hvorefter kravet til indhegning efter stk. 1 endvidere ikke gælder for vejstrækninger med adgang for kørsel med motordrevne køretøjer for andre end de i stk. 3 nævnte, hvis vejstrækningen ikke fungerer som en væsentlig færdselsåre.

Det er hensigten med den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 3, at kravet om trafiksikkerhedsrevision efter regler udstedt i medfør af § 88, stk. 4, der med lovforslagets bliver stk. 6, som betingelse for undtagelse fra hegningspligten i § 88, stk. 1, alene skal gælde for de naturnationalparker og andre områder, hvor der er adgang for almindelig færdsel med motordrevne køretøjer, det vil sige vejstrækninger i naturnationalparker og andre områder, der er omfattet af den foreslåede § 88, stk. 4.

Der henvises nærmere til lovforslagets bemærkninger til § 1, nr. 3.

Det foreslås derfor, at der i § 88, *stk. 4*, der med lovforslaget bliver stk. 6, efter »naturnationalparker« indsættes: »og andre områder«, at »stk. 3« ændres til: »stk. 4«, og at der efter »lov om naturbeskyttelse« indsættes: »og forud for udsættelse af dyr omfattet af stk. 1 i andre områder«.

Transportministeriet vil sørge for, at bekendtgørelsen om trafiksikkerhedsrevision af naturnationalparker ændres, således at andre områder end naturnationalparker omfattes af bekendtgørelsens regler med de nødvendige tilpasninger og behørig hensyntagen til, at der kan være tale om mindre arealer.

De foreslåede tilføjelser og ændring af § 88, stk. 4, der med lovforslaget bliver stk. 6, samt den ovennævnte ændring af bekendtgørelse om trafiksikkerhedsrevision af naturnationalparker vil medføre, at der i tilfælde, hvor der er almindelig adgang for færdsel med motordrevne køretøjer i naturnationalparker og i andre områder vil skulle foretages trafiksikkerhedsrevision af arealernes vejstrækninger som betingelse for undtagelse fra hegningspligten i § 88, stk. 1. Det er fortsat en betingelse, at der alene er tale om vejstrækninger, der ikke fungerer som væsentlige færdselsåre. Vejstrækninger i naturnationalparker og i andre områder med udsatte dyr, der fungerer som væsentlige færdselsåre, vil fortsat ikke kunne undtages fra færdselslovens hegningspligt i § 88, stk. 1.

De foreslåede ændringer vil endvidere medføre, at der ikke er krav om trafikikkerhedsrevision af arealernes vejstrækninger som betingelse for undtagelse fra hegningspligten i § 88, stk. 1, hvis der er tale om vejstrækninger på arealer omfattet af den foreslåede § 88, stk. 3, det vil sige arealer, hvor der ikke er adgang for kørsel med motordrevne køretøjer for andre end ejer eller forpagter, herunder kørsel, der foregår på ejerens eller forpagterens foranledning, og personer med gyldigt parkeringskort og institutionskort udstedt i medfør af bekendtgørelse om parkeringskort for personer med handicap og institutionskort. Dette gælder både for vejstrækninger i naturnationalparker omfattet af en tilladelse efter lov om naturbeskyttelse og andre områder med udsatte dyr.

Da de andre områder, der med lovforslagets § 1, nr. 3, bliver omfattet af undtagelsesbestemmelsen i § 88, stk. 3, ikke vil være områder omfattet af en tilladelse efter lov om naturbeskyttelse, følger det af de foreslåede ændringer af § 88, stk. 4, der med lovforslaget bliver stk. 6, at bemyndigelsesbestemmelsen giver mulighed for at fastsætte regler om trafikikkerhedsrevision forud for udsættelsen af dyr. Den foreslåede bestemmelse medfører ikke ændringer i bemyndigelsesbestemmelsens indhold i forhold til naturnationalparker omfattet af en tilladelse efter lov om naturbeskyttelse. Bestemmelsen vil derfor fortsat give mulighed for at fastsætte regler om trafikikkerhedsrevision forud for meddelelse af tilladelse til etablering af en naturnationalpark omfattet af en tilladelse efter lov om naturbeskyttelse.

Det er endvidere ikke hensigten med den foreslåede bestemmelse, at der skal ske ændringer i de regler, der er udstedt i medfør af den gældende bestemmelse i § 88, stk. 4, for så vidt angår trafikikkerhedsrevision af naturnationalparker omfattet af en tilladelse efter lov om naturbeskyttelse.

Til nr. 6

Ved lov nr. 287 af 10. juni 1976 blev der indsat en indholdsfortegnelse i færdselsloven. Indholdsfortegnelsen fremgår af bilag 1 til den gældende færdselslov, og indeholder en

fortegnelse over færdselslovens kapiteloverskrifter, inklusiv underafsnit, og de herunder hørende paragraffer. Ved senere ændringer af færdselsloven, som har medført ændringer i lovens kapiteloverskrifter, underafsnit og placeringen af de herunder hørende paragraffer, er indholdsfortegnelsen ikke blevet opdateret. Indholdsfortegnelsen i bilag 1 har derfor mistet sin anvendelighed.

Det foreslås derfor, at *bilag 1* til færdselsloven ophæves. Da bilag 1 alene er en indholdsfortegnelse, har ophævelse af bilaget ikke materiel betydning for færdselslovens indhold.

Transportministeriet har i forbindelse med udstedelse af lov-bekendtgørelser, der er en administrativ sammenskrivning af færdselsloven med senere ændringer, løbende ajourført indholdsfortegnelsen over færdselslovens kapiteloverskrifter og tilhørende underafsnit og paragrafhenvvisninger, som et bilag til lovbekendtgørelsen. Transportministeriet vil som hidtil fortsætte denne praksis.

Til § 2

Det foreslås, at loven skal træde i kraft den 1. januar 2023.

Det foreslås endvidere, at regler, der er fastsat i henhold til § 88, stk. 4, jf. lovbekendtgørelse nr. 1710 af 13. august 2021, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler fastsat med hjemmel i § 88, stk. 6, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 5. Dette betyder at bekendtgørelse nr. 1728 af 27. august 2021 om trafikikkerhedsrevision af naturnationalparker forbliver i kraft indtil den ophæves eller erstattes af andre regler.

Ifølge § 143 i færdselsloven gælder loven ikke for Færøerne og Grønland, og loven indeholder ikke en anordningsbestemmelse om, at lovens regler kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland. De foreslåede lovændringer vil derfor ikke finde anvendelse eller ved kongelig anordning kunne sættes i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

§ 7. --

Stk. 2-5. --

Stk. 6. Trafikanter skal give fri passage for forsvarrets og redningsberedskabets kolonner, grupper af børn under opsyn af leder, ligtog eller andet sluttet optog.

§ 88. Ingen må lade heste, kreaturer m.v. færdes på vej, uden at de er forsvarligt bevogtet. De må ikke tøjres således, at de kan nå ind på vejen. Såfremt de ikke er tøjret, skal de være adskilt fra vej ved forsvarlig indhegning, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. --

Stk. 3. Kravet til indhegning efter stk. 1 gælder ikke for vejstrækninger i en naturnationalpark omfattet af en tilladelse efter lov om naturbeskyttelse, hvis vejstrækningen ikke fungerer som en væsentlig færdselsåre.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om tiltag til at sikre færdselssikkerheden i naturnationalparker, hvor kravet til indhegning ikke gælder i medfør af stk. 3, herunder krav om trafikikkerhedsrevision forud for meddelelse af tilladelse til etablering af en naturnationalpark efter lov om naturbeskyttelse.

I færdselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1710 af 13. august 2021, som ændret ved § 1 i lov nr. 2396 af 14. december 2021, § 22 i lov nr. 2601 af 28. december 2021, § 1 i lov nr. 480 af 26. april 2022 og ved § 3 i lov nr. 897 af 21. juni 2022, foretages følgende ændringer:

1. § 7, *stk. 6*, ophæves.

2. I § 88, *stk. 1, 3. pkt.*, ændres »jf. dog stk. 3« til: »jf. dog stk. 3-5«.

3. § 88, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Kravet til indhegning efter stk. 1 gælder ikke for vejstrækninger i en naturnationalpark omfattet af en tilladelse efter lov om naturbeskyttelse og vejstrækninger i andre områder, hvis der ikke er adgang for kørsel med motordrevne køretøjer for andre end ejer eller forpagter, herunder kørsel der foregår på ejerens eller forpagterens foranledning, og personer med gyldigt parkeringskort og institutionskort udstedt i medfør af bekendtgørelse om parkeringskort for personer med handicap og institutionskort.

4. I § 88 indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»*Stk. 4.* For vejstrækninger med adgang for kørsel med motordrevne køretøjer for andre personer end de i stk. 3. nævnte gælder kravet til indhegning efter stk. 1 endvidere ikke, hvis vejstrækningen ikke fungerer som en væsentlig færdselsåre.

Stk. 5. Kravet til indhegning efter stk. 1 gælder ikke dyreparker omfattet af bekendtgørelse om zoologiske haver m.v.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 6.

5. I § 88, *stk. 4*, der bliver stk. 6, indsættes efter »naturnationalparker«: »og andre områder«, »stk. 3« ændres til: »stk. 4« og efter »lov om naturbeskyttelse« indsættes: »og forud for udsættelse af dyr omfattet af stk. 1 i andre områder«.